

Onze Geschiedenis, Hun Verhaal: De Stilte Voorbij

Met deze kortfilm confronteer ik de kijker met de blinde vlek in ons collectieve geheugen. De officiële geschiedschrijving van het kolonialisme is decennialang gepresenteerd als een verhaal van "ontdekking", "beschaving" en "economische bloei" — **onze geschiedenis**. Maar achter de cijfers en de architectonische pracht van onze steden schuilt een onverteld relaas van ontmenselijking en verzet: **hun verhaal**.

De Onzichtbare Getuige

De vader in de film, wiens gezicht verborgen blijft, is de personificatie van de miljoenen mensen die door het koloniale systeem tot instrument zijn gereduceerd. Terwijl onze geschiedenisboeken de namen van koningen en ontdekkingsreizigers vieren, bleven de namen van degenen die het eigenlijke werk verrichtten onbeschreven.

- **De anonimiteit:** Door de vader niet te tonen, maak ik de "handen" zichtbaar die de rubber oogstten en de spoorwegen aanlegden. Het is een eerbetoon aan de identiteiten die systematisch werden gewist.
- **De brief als verzet:** In een systeem dat hen verbood een eigen stem te hebben, is het schrijven van een brief een daad van diepe menselijkheid en intellectueel verzet. Het papier kraakt onder het gewicht van een waarheid die niet mocht bestaan.

De Echo in het Heden (2026)

De keuze om de brief te richten aan een zoon die in onze huidige tijd een oude man zou zijn, is cruciaal. Het herinnert ons eraan dat het koloniale verleden geen afgesloten hoofdstuk is, maar een fundament onder onze huidige wereldorde.

Burgerzin vraagt van ons dat we de **comfortabele leugen** van de eenzijdige geschiedenis inruilen voor de **ongemakkelijke waarheid** van het gedeelde verhaal. Onze huidige welvaart is onlosmakelijk verbonden met de grondstoffen en de arbeid die in de brief worden beschreven.

"Onze geschiedenis is niet compleet zonder hun verhaal. Pas wanneer we erkennen dat de vrijheid van de één werd gefinancierd door de onderdrukking van de ander, kunnen we bouwen aan een toekomst die werkelijk voor iedereen rechtvaardig is."

Symboliek van Licht en Schaduw

Het gebruik van één enkele lichtbron in de film staat voor de fragiliteit van de waarheid. In de overweldigende duisternis van het koloniale systeem was het doorgeven van dit verhaal — van vader op zoon — de enige manier om de menselijke waardigheid te bewaren. Het contrast tussen de stilte in de kamer en de zwaarte van de woorden benadrukt dat zwijgen over het verleden hetzelfde is als de onderdrukking voortzetten.

Jules Bauwens

Lieve Zoon,

Vandaag ben je één jaar geworden. Ik schrijf deze brief
vanuit de schaduw van een geschiedenis die niet de zwaarte
mogen worden. Alsdan om me heen zie ik hoe
'hun verhoed' wordt gewint. Je noemen dit voortgang,
Je noemen het verduining, maar ik zie de pijn die
onze mensen betelen in de krijnen en op de velden.
Als je todtig bent en dit leet, zal de wereld zeggen dat dit
'onze Geschiedenis' was. Maar belof me: zoek naar de
Waarheid die door de regel door glipt. Leer van
wat wij nu doortoon. Wees een boken voor burgerin
loet nooit meer toe dat een mens een nummer wordt.

Ik hou van je. Je vader.